

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2015/296**2020/EØS/78/92****av 24. februar 2015****om fastsettelse av saksbehandlingsregler for samarbeid mellom medlemsstatene om elektronisk identifikasjon i henhold til artikkel 12 nr. 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014 om elektronisk identifikasjon og tillitstjenester for elektroniske transaksjoner i det indre marked^(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014 av 23. juli 2014 om elektronisk identifikasjon og tillitstjenester for elektroniske transaksjoner i det indre marked og om oppheving av direktiv 1999/93/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 12 nr. 7, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Samarbeid mellom medlemsstatene om samvirkingsevne og sikkerhet i ordninger for elektronisk identifikasjon er avgjørende for å oppnå en høy grad av tillit og sikkerhet som står i forhold til graden av risiko ved slike ordninger.
- 2) I henhold til artikkel 7 bokstav g) i forordning (EU) nr. 910/2014 skal meldermedlemsstaten gi de øvrige medlemsstatene en beskrivelse av ordningen seks måneder i forveien, slik at medlemsstatene kan samarbeide slik det er beskrevet i artikkel 12 nr. 5 i forordning (EU) nr. 910/2014.
- 3) Samarbeid mellom medlemsstatene krever enklere framgangsmåter. Samvirkingsevne og sikkerhet i ordninger for elektronisk identifikasjon kan ikke oppnås gjennom prosedyrer som gjennomføres på ulike språk. Bruken av engelsk under samarbeidet bør gjøre det lettere å oppnå samvirkingsevne og sikkerhet i ordningene, men oversettelse av eksisterende dokumentasjon bør ikke medføre en urimelig byrde.
- 4) Forskjellige elementer i ordningene for elektronisk identifikasjon forvaltes av ulike myndigheter eller organer i medlemsstatene. For å oppnå et effektivt samarbeid og forenkle administrasjonen er det hensiktsmessig å sikre at hver medlemsstat har ett felles kontaktpunkt der vedkommende myndigheter og organer kan nås.
- 5) Utveksling av opplysninger, erfaring og god praksis mellom medlemsstatene imellom gjør det lettere å utarbeide ordninger for elektronisk identifikasjon, og fungerer som et verktøy for å oppnå faglig samvirkingsevne. Det er særlig behov for et slikt samarbeid i forbindelse med tilpasning av allerede meldte ordninger og endring av ordninger som medlemsstatene har mottatt informasjon gjennom før melding, og når utvikling finner sted eller hendelser oppstår som kan få betydning for samvirkingsevnen eller sikkerheten i ordningene. Medlemsstatene bør også ha mulighet til å be andre medlemsstater om denne type opplysninger om samvirkingsevne og sikkerhet i ordninger for elektronisk identifikasjon.
- 6) Fagfelleevaluering av ordninger for elektronisk identifikasjon bør anses som en gjensidig læringsprosess som bidrar til å bygge opp tilliten mellom medlemsstatene og sikrer samvirkingsevne og sikkerhet i meldte ordninger. Dette krever at meldermedlemsstater gir tilstrekkelige opplysninger om sine ordninger. Det må imidlertid også tas hensyn til medlemsstatenes behov for fortløpig behandling av visse opplysninger når dette er helt nødvendig av hensyn til sikkerheten.
- 7) For å sikre at fagfelleevalueringen er kostnadseffektiv og gir klare og entydige resultater, og for å unngå å legge en unødige byrde på medlemsstatene, bør medlemsstatene gjennomføre én enkelt fagfelleevaluering i fellesskap.
- 8) Medlemsstatene bør ta hensyn til eventuelle uavhengige tredjepartsvurderinger når de samarbeider om spørsmål knyttet til ordninger for elektronisk identifikasjon, blant annet når de foretar fagfelleevalueringer.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 53 av 25.2.2015, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 242/2019 av 27. september 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjons-samfunnstjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT L 257 av 28.8.2014, s. 73.

- 9) For å forenkle saksbehandlingsreglene for nå målene i artikkel 12 nr. 5 og 6 i forordning (EU) nr. 910/2014 bør det opprettes et samarbeidsnettverk. Hensikten er å sikre at det finnes et forum som kan samle alle medlemsstater, og der de inngår et formalisert samarbeid om de praktiske sidene ved arbeidet med å opprettholde rammen for samvirkingsevne.
- 10) Samarbeidsnettverket bør gjennomgå utkast til meldingsskjemaer som medlemsstatene legger fram i henhold til artikkel 7 bokstav g) i forordning (EU) nr. 910/2014, og uttale seg om hvordan ordningene som er beskrevet i skjemaene, oppfyller kravene i artikkel 7, artikkel 8 nr. 1 og 2 og artikkel 12 nr. 1 i forordningen og i gjennomføringsrettsakten som er nevnt i artikkel 8 nr. 3 i samme forordning. I henhold til artikkel 9 nr. 1 bokstav e) i forordning (EU) nr. 910/2014 skal meldermedlemsstaten beskrive hvordan meldte ordninger for elektronisk identifikasjon oppfyller kravene til samvirkingsevne i henhold til artikkel 12 nr. 1 i forordning (EU) nr. 910/2014. Medlemsstatene bør særlig ta hensyn til samarbeidsnettverkets uttalelser når de forbereder seg på å oppfylle sin forpliktelse i henhold til artikkel 9 nr. 1 bokstav e) i forordning (EU) nr. 910/2014, som er å gi Kommisjonen en beskrivelse av hvordan den meldte ordningen for elektronisk identifikasjon oppfyller kravene til samvirkingsevne i henhold til artikkel 12 nr. 1 i forordning (EU) nr. 910/2014.
- 11) Alle parter som er involvert i en melding, bør anse samarbeidsnettverkets uttalelse som retningslinjer for alle prosesser som gjelder samarbeid, melding og samvirkingsevne.
- 12) For å sikre at en fagfelle vurdering gjennomført i henhold til denne beslutning får ønsket virkning, bør samarbeidsnettverket lage retningslinjer for medlemsstatene.
- 13) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 48 i forordning (EU) nr. 910/2014.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

I henhold til artikkel 12 nr. 7 i forordningen fastlegger denne beslutning saksbehandlingsregler som forenkler samarbeidet mellom medlemsstatene, i den grad det er nødvendig for å sikre samvirkingsevne og sikkerhet i ordninger for elektronisk identifikasjon som medlemsstatene har til hensikt å melde, eller har meldt, til Kommisjonen. Reglene handler særlig om

- a) utveksling av opplysninger, erfaring og god praksis knyttet til ordninger for elektronisk identifikasjon og gjennomgang av relevant utvikling i sektoren for elektronisk identifikasjon som omhandlet i kapittel II,
- b) fagfelle vurdering av ordninger for elektronisk identifikasjon som omhandlet i kapittel III, og
- c) samarbeid gjennom et samarbeidsnettverk som omhandlet i kapittel IV.

Artikkel 2

Samarbeidsspråk

1. Med mindre de berørte medlemsstater har avtalt noe annet, skal samarbeidsspråket være engelsk.
2. Med forbehold for nr. 1 skal medlemsstatene ikke ha plikt til å oversette underlagsdokumentene nevnt i artikkel 10 nr. 2 når dette vil medføre en urimelig byrde.

Artikkel 3

Felles kontaktpunkter

1. For å fremme samarbeidet mellom medlemsstatene i henhold til artikkel 12 nr. 5 og 6 i forordning (EU) nr. 910/2014 skal hver medlemsstat utpeke ett felles kontaktpunkt.

2. Hver medlemsstat skal informere de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om det felles kontaktpunktet. Kommisjonen skal offentliggjøre en liste over de felles kontaktpunktene på internett.

KAPITTEL II

UTVEKSLING AV OPPLYSNINGER, ERFARING OG GOD PRAKSIS

Artikkel 4

Utvexling av opplysninger, erfaring og god praksis

1. Medlemsstatene skal dele opplysninger, erfaringer og god praksis knyttet til ordninger for elektronisk identifikasjon med de øvrige medlemsstatene.
2. Hver medlemsstat skal underrette de øvrige medlemsstatene ved endring, utvikling eller tilpasning knyttet til samvirkingsevne eller sikkerhetsnivåer i ordningen, om
 - a) utvikling eller justering av medlemsstatens meldte ordning for elektronisk identifikasjon når dette ikke krever melding i henhold til artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 910/2014,
 - b) endring, utvikling eller tilpasning av beskrivelsen av medlemsstatens ordning for elektronisk identifikasjon som gis i henhold til artikkel 7 bokstav g) i forordning (EU) nr. 910/2014, når dette har funnet sted før meldingen.
3. Når en medlemsstat får kjennskap til en viktig utvikling eller hendelse som ikke er knyttet til dens meldte ordning for elektronisk identifikasjon, men som kan få betydning for sikkerheten i andre meldte ordninger, skal den underrette de øvrige medlemsstatene om dette.

Artikkel 5

Anmodning om informasjon om samvirkingsevne og sikkerhet

1. Når en medlemsstat mener at det, for å sikre samvirkingsevnen mellom ordningene for elektronisk identifikasjon, er nødvendig med flere opplysninger enn dem som allerede er gitt av medlemsstaten som har meldt ordningen, kan den be om slike opplysninger fra sistnevnte medlemsstat. Meldemedlemsstaten skal gi disse opplysningene, med mindre
 - a) den ikke har disse opplysningene, og det ville medføre en urimelig administrativ byrde å skaffe dem,
 - b) opplysningene berører offentlig eller nasjonal sikkerhet,
 - c) opplysningene gjelder forretningshemmeligheter, yrkeshemmeligheter eller bedriftshemmeligheter.
2. For å bedre sikkerheten i ordninger for elektronisk identifikasjon kan en medlemsstat som er i tvil om sikkerheten ved en ordning som er meldt eller er i ferd med å bli meldt, be om opplysninger i saken. Medlemsstaten som mottar anmodningen, skal deretter gi alle medlemsstater de opplysningene som er nødvendige for å kunne fastslå om det har vært et brudd på sikkerheten som nevnt i artikkel 10 i forordning (EU) nr. 910/2014, eller om det er en reell fare for at et slikt brudd kan finne sted, med mindre
 - a) den ikke har disse opplysningene, og det ville medføre en urimelig administrativ byrde å skaffe dem,
 - b) opplysningene berører offentlig eller nasjonal sikkerhet,
 - c) opplysningene gjelder forretningshemmeligheter, yrkeshemmeligheter eller bedriftshemmeligheter.

Artikkel 6

Utvexling av opplysninger via felles kontaktpunkter

Medlemsstatene skal utveksle opplysninger i henhold til artikkel 4 og 5 via de felles kontaktpunktene, og skal uten unødige opphold gi de etterspurte opplysningene.

KAPITTEL III

FAGFELLEVRDERING*Artikkel 7***Prinsipper**

1. Fagfellevurdering er en samarbeidsordning for medlemsstatene som skal sikre samvirkingsevne og sikkerhet i meldte ordninger for elektronisk identifikasjon.
2. Medlemsstatenes deltakelse i fagfellevurderingen skal være frivillig. Medlemsstaten som skal få sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfellevurdert, kan ikke nekte noen medlemsstat å delta i fagfellevurderingen.
3. Hver medlemsstat som deltar i fagfellevurderingen, skal bære kostnadene den pådrar seg ved å delta i denne prosessen.
4. Alle opplysninger innhentet i forbindelse med fagfellevurderingen skal utelukkende benyttes til dette formålet. Representanter for medlemsstatene som foretar fagfellevurderingen, skal ikke utlevere følsomme eller fortrolige opplysninger de har fått i den forbindelse, til tredjeparter.
5. Hver medlemsstat som deltar i fagfellevurderingen, skal redegjøre for enhver mulig interessekonflikt for representanter de har oppnevnt til å delta i fagfellevurderingen.

*Artikkel 8***Innledning av fagfellevurdering**

1. Fagfellevurderingen kan innledes på én av to måter:
 - a) En medlemsstat ber om å få fagfellevurdert sin ordning for elektronisk identifikasjon.
 - b) En eller flere medlemsstater uttrykker ønske om å fagfellevurdere en annen medlemsstats ordning for elektronisk identifikasjon. I sin anmodning skal de begrunne hvorfor de ønsker å foreta en fagfellevurdering, og forklare hvordan den kan bidra til samvirkingsevne eller sikkerhet i medlemsstatenes ordninger.
2. En anmodning etter nr. 1 skal meldes til samarbeidsnettverket i henhold til nr. 3. Alle medlemsstater som ønsker å delta i fagfellevurderingen, skal underrette samarbeidsnettverket innen én måned.
3. Medlemsstaten som skal få sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfellevurdert, skal gi samarbeidsnettverket følgende opplysninger:
 - a) Hvilken ordning for elektronisk identifikasjon som skal fagfellevurderes.
 - b) Den eller de medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen.
 - c) En tidsplan for når resultatet vil bli lagt fram for samarbeidsnettverket.
 - d) Nærmere bestemmelser om hvordan fagfellevurderingen skal gjennomføres i henhold til artikkel 9 nr. 2.
4. En ordning for elektronisk identifikasjon skal ikke fagfellevurderes på nytt de to første årene etter at en fagfellevurdering er avsluttet, med mindre samarbeidsnettverket enes om det.

*Artikkel 9***Forberedelse til fagfellevurdering**

1. Medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen, skal gi medlemsstaten som får sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfellevurdert, navn på og kontaktopplysninger til sine representanter som foretar fagfellevurderingen, innen to uker etter at medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen, har opplyst at de har til hensikt å delta i vurderingen i henhold til artikkel 8 nr. 2. Medlemsstaten som får sin ordning fagfellevurdert, kan nekte en representant å delta dersom det foreligger en interessekonflikt.

2. Medlemsstaten som får sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfelleverdert og medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen, skal på bakgrunn av samarbeidsnettverkets retningslinjer bli enige om følgende:

- a) Fagfellevurderingens omfang og nærmere gjennomføring på grunnlag av virkeområdet for artikkel 7 bokstav g) eller artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 910/2014 og uttrykt interesse i den innledende fasen fra medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen.
- b) En tidsplan for arbeidet med fagfellevurderingen, ved å sette en frist på høyst tre måneder etter at medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen, har gitt navnene på og kontaktopplysningene til sine representanter i henhold til nr. 1.
- c) Andre organisatoriske ordninger i forbindelse med fagfellevurderingen.

Medlemsstaten som får sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfelleverdert, skal underrette samarbeidsnettverket om avtalen.

Artikkel 10

Fagfellevurdering

1. De berørte medlemsstatene skal gjennomføre fagfellevurderingen i fellesskap. Medlemsstatenes representanter skal velge ut en av representantene til å samordne fagfellevurderingen.

2. Medlemsstaten som får sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfelleverdert, skal gi medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen, tilgang til meldingsskjemaet som er innsendt til Kommisjonen, eller en beskrivelse av ordningen i henhold til artikkel 7 bokstav g) i forordning (EU) nr. 910/2014 dersom den aktuelle ordningen ennå ikke er meldt. Alle underlagsdokumenter og andre relevante opplysninger skal også legges fram.

3. Fagfellevurdering kan omfatte, men er ikke begrenset til, ett eller flere av følgende tiltak:

- a) Vurdering av relevant dokumentasjon.
- b) Gjennomgang av prosessene.
- c) Tekniske seminarer.
- d) Hensyn til uavhengige tredjepartsvurderinger.

4. Medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen, kan kreve ytterligere dokumentasjon knyttet til meldingen. Medlemsstaten som får sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfelleverdert, skal gi disse opplysningene, med mindre

- a) den ikke har disse opplysningene, og det ville medføre en urimelig administrativ byrde å skaffe dem,
- b) opplysningene berører offentlig eller nasjonal sikkerhet,
- c) opplysningene gjelder forretningshemmeligheter, yrkeshemmeligheter eller bedriftshemmeligheter.

Artikkel 11

Resultatet av fagfellevurderingen

Medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen, skal innen én måned etter at fagfellevurderingen er avsluttet, utarbeide en rapport og legge den fram for samarbeidsnettverket. Samarbeidsnettverkets medlemmer kan be om ytterligere opplysninger eller oppklaring fra medlemsstaten som har fått sin ordning for elektronisk identifikasjon fagfelleverdert, eller fra medlemsstatene som deltar i fagfellevurderingen.

KAPITTEL IV

SAMARBEIDSNETTVERKET

Artikkel 12

Opprettelse og arbeidsmetoder

Det opprettes med dette et nettverk som skal fremme samarbeidet i henhold til artikkel 12 nr. 5 og 6 i forordning (EU) 910/2014 («samarbeidsnettverket»). Samarbeidsnettverket skal utføre sitt arbeid ved en kombinasjon av møter og skriftlig kommunikasjon.

*Artikkel 13***Utkast til meldingsskjema**

Når meldermedlemsstaten beskriver sin ordning for elektronisk identifikasjon i henhold til artikkel 7 bokstav g) i forordning (EU) nr. 910/2014, skal den gi samarbeidsnettverket et behørig utfylt utkast til meldingsskjema, samt all nødvendig medfølgende dokumentasjon som oppført i artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) nr. 910/2014 og i den gjennomføringsrettsakt som er nevnt i artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 910/2014.

*Artikkel 14***Oppgaver**

Samarbeidsnettverkets mandat skal være

- a) å lette samarbeidet mellom medlemsstatene om opprettelsen av rammen for samvirkingsevne og om dens virkemåte i henhold til artikkel 12 nr. 5 og 6 i forordning (EU) nr. 910/2014, gjennom utveksling av opplysninger,
- b) å innføre metoder for effektiv utveksling av opplysninger om alle spørsmål vedrørende elektronisk identifikasjon,
- c) å gjennomgå relevant utvikling i sektoren for elektronisk identifikasjon og drøfte og utvikle god praksis for samvirkingsevne og sikkerhet i ordninger for elektronisk identifikasjon,
- d) å vedta uttalelser om utvikling knyttet til rammen for samvirkingsevne som er nevnt i artikkel 12 nr. 2–4 i forordning (EU) nr. 910/2014,
- e) å vedta uttalelser om utviklingen med hensyn til tekniske minstespesifikasjoner, minstestandarder og minstekrav til framgangsmåter vedrørende sikkerhetsnivåene i gjennomføringsrettsakten vedtatt i henhold til artikkel 8 nr. 3 i forordning (EU) nr. 910/2014, og retningslinjene som følger med den gjennomføringsrettsakten,
- f) å vedta retningslinjer for fagfellevurderingens omfang og nærmere gjennomføring,
- g) å gjennomgå resultatet av fagfellevurderinger i henhold til artikkel 11,
- h) å gjennomgå det utfylte utkastet til meldingsskjema,
- i) å vedta uttalelser om hvordan en ordning for elektronisk identifikasjon som skal meldes, og som er beskrevet i henhold til artikkel 7 bokstav g) forordning (EU) nr. 910/2014, oppfyller kravene i artikkel 7, artikkel 8 nr. 1 og 2 og artikkel 12 nr. 1 i forordningen og i gjennomføringsrettsakten som er nevnt i artikkel 8 nr. 3 i samme forordning.

*Artikkel 15***Medlemmer**

1. Medlemsstatene og statene i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde skal være medlemmer av samarbeidsnettverket.
2. Lederen skal invitere representanter for tiltredende stater til å delta på møtene i samarbeidsnettverket som observatører fra den dag tiltredelsestraktaten undertegnes.
3. Lederen kan invitere sakkyndige som ikke tilhører samarbeidsnettverket, men som har særlig kompetanse innenfor et emne som står på dagsordenen, til å delta i samarbeidsnettverkets eller arbeidsgruppens arbeid ved behov, etter samråd med samarbeidsnettverket. Lederen kan dessuten gi enkeltpersoner og organisasjoner observatørstatus etter samråd med samarbeidsnettverket.

*Artikkel 16***Virksomhet**

1. Samarbeidsnettverkets møter skal ledes av Kommisjonen.
2. Etter avtale med Kommisjonen kan samarbeidsnettverket nedsette arbeidsgrupper som skal se nærmere på konkrete spørsmål på grunnlag av et mandat fastlagt av samarbeidsnettverket. Slike arbeidsgrupper skal oppløses så snart mandatet deres er oppfylt.

3. Samarbeidsnettverkets medlemmer og inviterte sakkyndige og observatører skal overholde taushetsplikten som er fastsatt i traktatene og deres gjennomføringsregler, samt Kommisjonens sikkerhetsregler for vern av graderte EU-opplysninger, som er fastsatt i vedlegget til kommisjonsbeslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁽¹⁾. Dersom de ikke oppfyller disse forpliktelsene, kan Kommisjonen treffe alle hensiktsmessige tiltak.
4. Samarbeidsnettverket skal holde sine møter i Kommisjonens lokaler. Kommisjonen skal ivareta sekretariatsfunksjoner.
5. Samarbeidsnettverket skal offentliggjøre sine uttalelser, vedtatt i henhold til artikkel 14 bokstav i), på et eget nettsted. Når en slik uttalelse inneholder fortrolige opplysninger, skal samarbeidsnettverket vedta en ikke-fortrolig versjon av uttalelsen, som kan offentliggjøres.
6. Samarbeidsnettverket skal vedta sin forretningsorden ved simpelt flertall.

Artikkel 17

Møteutgifter

1. Kommisjonen skal ikke gi dem som deltar i samarbeidsnettverkets arbeid, godtgjøring for tjenestene de yter.
2. Deltakerne kan få reiseutgifter i forbindelse med samarbeidsnettverkets møter tilbakebetalt fra Kommisjonen. Utgiftene skal tilbakebetales i samsvar med gjeldende bestemmelser i Kommisjonen, og innenfor rammen av tilgjengelige bevilgninger til Kommisjonen ved den årlige tildelingen av midler.

Artikkel 18

Ikrafttredelse

Denne beslutning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 24. februar 2015

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

⁽¹⁾ Kommisjonsbeslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom av 29. november 2001 om endring av dens forretningsorden (EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1).